Pilarín Bayés | Adelina Palacín | Assumpta Verdaguer

El conillet blanc es perd

Amb la col·laboració
d'Imma Puigcorbé de Mas el Lladré

Eumo
Editorial

LOO

A la masia, els avis d'en Pau i la Laia també hi tenen conills. L'àvia Lluïsa és qui s'encarrega de cuidar-los.

La conilla blanca té quatre mesos i l'àvia pensa que ja és prou gran per fer-la criar. Perquè això passi, l'ha de tancar amb un dels conills mascles, que estan sols en una gàbia.

La Lluïsa deixa la conilla blanca amb el mascle de color marró.

—Durant l'estona que estan junts no els podem perdre de vista perquè ens hem d'assegurar que s'aparellin —explica l'àvia—. Si la femella no deixa que el mascle se li acosti voldrà dir que encara no està preparada per tenir conillets i haurem d'esperar uns quants dies més.

Però quan es troben de costat, els conills s'ensumen i s'acoblen de seguida.

27
26
25

Han passat deu dies i s'ha de palpar la panxa de la conilla blanca per comprovar si ha quedat prenyada.

La Laia i en Pau també la volen tocar. Noten unes boletes de la mida d'una castanya.

—Són els conillets, que s'estan formant a dins de la placenta de la mare —explica l'àvia—. Ara posarem la conilla en una altra gàbia que té un caixó a dins. Aquest caixó fa de lloriguera, perquè aquí naixeran els conillets petits, els llorigons.

UNA CONILLA POT COMENÇAR A CRIAR ALS QUATRE MESOS I MIG. LA GESTACIÓ DURA 31 DIES.

24

La Lluïsa ha calculat que la conilla blanca fa un mes que està prenyada i que ha d'estar a punt de conillar.

Els nens observen com es prepara el cau: primer agafa palla amb la boca i la posa de mica en mica a dins de la lloriguera per fer-hi una mena de llit.

Després comença a mossegar-se el pèl. Se n'arrenca grapats i els escampa amb molta cura per sobre de la palla. Al final aconsegueix fer un jaç ben confortable.

—Quin pèl tan esponjós! —diu en Pau.

—Als conillets, els semblarà que viuen en un núvol de cotó fluix —afegeix la Laia.

L'endemà, quan tornen al conillar els llorigons ja han nascut.

—Que estranys tan petits i pelats! —exclama la Laia—. Segur que tenen fred!

—No en tenen gens. No t'adones que queden ben embolcallats entremig del pèl que la seva mare ha posat al jaç? —li fa observar l'àvia.

En Pau els ha comptat i pregunta:

—N'hi ha sis. Com és que n'han nascut tants?

—No, al contrari, n'ha tingut pocs perquè és la primera vegada que cria —contesta l'àvia—. Les conilles poden tenir fins a dotze llorigons en un sol part.

—Ens agradaria veure com mamen.

—Això sí que és difícil. Normalment mamen a la nit i ho fan durant molt poca estona.

La Laia els voldria agafar però la Lluïsa li diu:

—Les conilles reconeixen les cries per l'olor. Si es toquen, perden aquesta olor i les mares es pensen que no són seves i no els deixen mamar.

LOO